

Rapport

Datum: 20 juli 2006

Rapportnummer: 2006/252

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat twee met naam genoemde ambtenaren van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond op 2 december 2003, na een aanrijding tussen twee personenauto's waarbij de echtgenoot van verzoekster als bestuurder was betrokken, haar echtgenoot niet hebben gehoord (terwijl zij de andere betrokken bestuurder wel hebben gehoord).

BEVINDINGEN EN BEOORDELING

Algemeen

Op 2 december 2003 raakte verzoeksters echtgenoot A. als bestuurder betrokken bij een aanrijding tussen twee personenauto's, waarbij uitsluitend sprake was van lichte materiële schade. Politieambtenaren H. en R. kwamen ter plaatse. Ook verzoekster kwam (samen met twee zussen) ter plaatse, ongeveer 15 minuten nadat haar echtgenoot telefonisch contact met haar had opgenomen. Verzoekster was naar eigen zeggen gekomen omdat haar echtgenoot de Nederlandse taal niet voldoende zou beheersen.

De betrokken ambtenaren controleerden de gegevens van beide automobilisten en onderwierpen hen aan een blaastest. Verzoekster maakte foto's van de twee bij de aanrijding betrokken auto's. Betrokken ambtenaar R. sprak met de tegenpartij over hetgeen zich had voorgedaan. Nadat er een registratieset was opgemaakt, een schadeformulier was ingevuld en de betrokken ambtenaren de aanwezigen de gelegenheid hadden geboden om nadere vragen te stellen, zijn alle partijen uiteengegaan.

Toen verzoekster eenmaal alleen was met haar echtgenoot, schoot haar te binnen dat zij niet had gezien of ook hij door één van de betrokken ambtenaren was gehoord. Haar echtgenoot zei haar toen, dat hem niets was gevraagd.

Verzoekster stelde hierover vragen aan de politie en diende uiteindelijk een klacht in. Tijdens de klachtbehandeling kwam naar voren, dat de betrokken ambtenaren zich op het standpunt stelden dat verzoeksters echtgenoot wel degelijk was gehoord. In het verslag dat de betrokken ambtenaren van het voorval hadden opgemaakt staat onder meer het volgende vermeld.

"Tijdens het maken van de foto's (door verzoekster; N.o.) heeft H. met 14.1. (de echtgenoot van verzoekster; N.o.) gesproken en daarbij de vermoedelijke toedracht gehoord van 14.1. Tevens heeft R. tijdens het foto's maken 14.2. (de tegenpartij; N.o.) gehoord. Nadat de oudste vrouw (verzoekster; N.o.) klaar was met foto's maken is zij weer verder gegaan met het invullen van het aanrijdingsformulier. (...) Wij verbalisanten zijn van mening dat wij voldoende hebben gedaan om er achter te komen wat de juiste toedracht was van de aanrijding (...). Wij zijn van mening dat de aanrijding is veroorzaakt door 14.1."

In de registratieset staat onder het kopje "beknopte omschrijving ongeval" onder meer het volgende vermeld.

"14.1. (de echtgenoot van verzoekster; N.o.) en 14.2. reden op de (...) met een snelheid van 20 kilometer per uur.

14.1. sorteerde voor aan de linkerkant van de rijbaan, achter een vrachtwagen waarvan het kenteken onbekend is gebleven.

14.2. sorteerde aan de rechterkant van rijbaan voor om vervolgens rechtsaf de (...)weg op te rijden (...).

Op het moment dat 14.2., 14.1. aan de rechterkant passeerde kwam 14.1. naar de rechterkant van de rijbaan. Hierdoor raakte 14.1., 14.2. aan de linkerflank."

Ten behoeve van de behandeling van haar klacht door de klachtencommissie van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond, heeft verzoekster bij brief van 31 december 2004, onder meer het volgende aangegeven.

"In de avond van 2 december 2003 belde mijn man mij dat er een botsing was en of ik wilde komen. Mijn eerste vraag was wie heeft wie aangereden. Zijn antwoord was: "Hij heeft mij aangereden, maar staat aan de rechterkant". Mijn man spreekt geen Nederlands daarom belde hij mij op. (...) Eenmaal aangekomen vroeg ik aan mijn man of de politie gebeld was. Mijn man vertelde mij dat de agenten waren geweest maar weer waren weggeroepen. (...) Later parkeerde een busje ver van de plek van aanrijding. De agenten kwamen naar ons toe. R. vroeg naar de papieren van de tegenpartij. (...) Na het checken nam R. de tegenpartij apart en hoorde het verhaal aan. Ik was inmiddels begonnen met het invullen van de schadeformulier. H. vroeg de papieren. Ik heb ze aan hem overhandigd. (...) Ik heb toestemming gevraagd aan H. om foto's te maken. (...)

Toen ik klaar was met alles, vroeg ik de tegenpartij (in het bijzijn van iedereen) wat er was gebeurd. De tegenpartij vertelde dat hij rechts stond en dat mijn man hem van links had aangereden. Ik vertelde hem dat hij plots mijn man van rechts aanreed. Ik was nog niet klaar of beide agenten (...) riepen dat het een zaak van de verzekering was. Ik mocht over de situatie niets zeggen of vragen. Ik antwoordde de agenten dat ik wist dat dit de zaak van de verzekering was, maar dat ik ook het recht van praten en vragen had. De agenten vroegen of wij klaar waren en of wij vragen nog vragen hadden. De tegenpartij had geen vragen schudde de agenten de hand en vertrok. (...) Ik heb mij beziggehouden met het invullen en foto's maken. Ervan uitgaande dat H. zijn werk naar eerlijkheid had gedaan, hebben wij ook afscheid genomen.

De politie vertrok en toen mijn man en wij de auto instapte, schoot mij te binnen dat ik hem helemaal niet heb gezien dat hij mijn man had gevraagd wat er was gebeurd (...). Mijn man zei ook dat hem niets is gevraagd. Er bestond maar een verhaal en dat was het verhaal

van de tegenpartij, waarvan R. alles had genoteerd (wat gewoon is in de aanrijdingssituatie). Dat was het moment dat er woede door mij heen ging. Het gevoel dat agenten partijdig waren was voor mij definitief. (...) In de 2e alinea worden de woorden van H. geciteerd. Hij zegt dat mijn man is gehoord over de toedracht. Dit is gelogen. (...) Daarbij komt nog eens dat mijn man geen Nederlands spreekt. Dit had hem moeten opvallen, hij geeft dit nergens weer. (...) Ik zou niet hebben gezien dat er een verklaring is afgenomen omdat ik bezig was met foto's maken. Tegenstrijdig; hij spreekt geen Nederlands, ik heb mijn man gevraagd of hij is gehoord waarop hij negatief antwoordde (...). In de correspondentie komt steeds naar voren dat mijn man is gehoord; ik heb altijd om de verklaring van mijn man gevraagd en die heb ik niet ontvangen. Waarop ik kan concluderen dat er geen bestaat!"

Op 21 januari 2005 werd de zaak behandeld door de klachtencommissie van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond. In het advies van de klachtencommissie staat onder meer het volgende vermeld.

"BEVINDINGEN

Op 2 december 2003 vond er een aanrijding plaats op de (...) te Rotterdam. Eén van de partijen is A., echtgenoot van klaagster. Twee politieambtenaren kwamen ter plaatse en hebben een registratieset opgemaakt.

Standpunt klaagster

Klaagster is van oordeel dat haar echtgenoot ter plaatse van het ongeval, niet of niet voldoende gehoord is door de betrokken politieambtenaren. (...)

Standpunt betrokken politieambtenaren

Uit door H. opgestelde rapportage valt af te leiden dat hij zelf de echtgenote van klaagster ter plaatse van de aanrijding heeft gehoord, terwijl zijn collega R. de tegenpartij hoorde. (...) Dat de echtgenoot van klaagster de Nederlandse taal onvoldoende beheerst om een verklaring af te leggen, wordt door de betrokken politieambtenaren bestreden.

(...)

HOORZITTING

(...)

Standpunt klaagster

Klaagster erkent dat zij bezig was met het maken van foto's. Klaagster weerspreekt dat haar echtgenoot zijn rijbewijs aan H. heeft overhandigd. Klaagster zegt dat zij ongeveer 15 minuten nadat haar man haar had gebeld ter plaatse was. Zij stelt dat haar man haar de

papieren heeft gegeven en dat zij deze daarna aan H. heeft overhandigd. Klaagster stelt dat zij op grond van een eerdere ervaring weet hoe zij een formulier moet invullen bij een aanrijding. Zij stelt dat zij de situatieschets nog ter plaatse heeft doorgehaald omdat deze niet klopte. Zij verklaart dat haar echtgenoot geboren is in Marokko, dat hij sinds 1995 of 1996 in Nederland is en dat hij nog steeds slecht Nederlands spreekt. Hij volgt tot op de dag van vandaag een cursus Nederlands. Hij spreekt het onvoldoende om zijn mening goed te kunnen verwoorden. (...) Ook stelt zij dat H. heeft gezegd dat hij niet verplicht is om beide partijen te horen.

Standpunt betrokken politieambtenaren

H. verklaart dat het door hem opgemaakte verslag dateert van 9 januari 2005. Ter toelichting op het verslag zegt hij dat hij op het moment dat klaagster foto's aan het maken was, de echtgenoot van klaagster wilde horen. Door het gedrag van klaagster lukte dit echter niet. Op een later moment heeft hij de echtgenoot wel gesproken en heeft hij het rijbewijs ingezien. Hij legt uit dat de politie in eerste instantie ter plaatse kwam en dat er toen direct een meer spoedeisende melding binnenkwam. De politie is weer weggegaan en is later weer teruggekomen op de plaats van de aanrijding.

H. legt uit dat het gebruikelijk is dat als je bij een aanrijding komt, dat de politie beide bestuurders hoort. Hij geeft aan dat hij het met de voorzitter eens is dat als je een van beide partijen hoort je ook de andere partij dient te horen. De eerste vraag ter plaatse is altijd: 'bent u de bestuurder van het voertuig'. Hij geeft aan dat hij deze vraag ook aan de echtgenoot heeft gesteld en dat hij van hem het rijbewijs heeft gekregen. Hij merkt op dat de echtgenoot van klaagster gebroken Nederlands spreekt en dat hij het goed begrijpt. H. zegt dat klaagster heeft verzocht om hulp bij het invullen van het schadeformulier en dat hij heeft geholpen. (...)

Beoordeling

De commissie stelt vast dat de standpunten van beide partijen tegenstrijdig zijn. De commissie heeft ter zitting niet kunnen vaststellen of de echtgenoot van klaagster de Nederlandse taal voldoende dan wel onvoldoende beheerst. Gezien het feit dat de standpunten van klaagster en de betrokken ambtenaren lijnrecht tegenover elkaar staan en niet vastgesteld kan worden welk standpunt juist is, is de commissie van mening dat het niet mogelijk is een oordeel over de gegrondheid van de klacht te geven. De commissie merkt hierbij op, dat het horen van de zusjes van klaagster (zoals klaagster ter hoorzitting heeft voorgesteld) niet tot een ander oordeel kan leiden. Immers, ook indien de zusjes van klaagster het standpunt van klaagster bevestigen, blijft het standpunt van de betrokken ambtenaren niet verenigbaar met het standpunt van klaagster en haar familie. De commissie wijst er in dit verband op, dat het niet zo is dat het *aantal* personen dat een zelfde standpunt inneemt beslissend is bij de beantwoording van de vraag welk standpunt juist is.

ADVIES

Op grond van het vorenstaande adviseert de commissie de korpsbeheerder zich ten aanzien van de klacht van een oordeel te onthouden."

Bij brief van 18 februari 2005 deelde de korpsbeheerder verzoekster mee het advies van de klachtencommissie integraal over te nemen en gaf aan zich ten aanzien van verzoeksters klacht te onthouden van een oordeel.

Verzoekster kon zich niet vinden in dit oordeel van de korpsbeheerder en wendde zich tot de Nationale ombudsman.

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat betrokken ambtenaren H. en R. op 2 december 2003, na een aanrijding tussen twee personenauto's waarbij de echtgenoot van verzoekster als bestuurder was betrokken, niet haar echtgenoot hebben gehoord (terwijl zij de andere betrokken bestuurder wel hebben gehoord).
2. De korpsbeheerder verwees voor zijn oordeel naar zijn brief van 18 februari 2005, waarin hij heeft aangegeven dat er sprake is van tegenstrijdige standpunten. De korpsbeheerder is het met de klachtencommissie eens, dat op grond van de stukken en de verklaringen ter zitting, niet meer is vast te stellen welk standpunt juist is. De korpsbeheerder ziet geen aanleiding om af te wijken van het eerdere standpunt en onthoudt zich van het geven van een oordeel.
3. De Nationale ombudsman heeft tijdens het onderzoek onder meer verzocht om afschriften van de door de betrokken ambtenaren ter plaatse (in hun zogenoemde opschrijfboekjes) van het incident gemaakte aantekeningen. Op 28 december 2005 ontving de Nationale ombudsman van betrokken ambtenaar H. een afschrift van zijn toentertijd gemaakte aantekeningen. Op dit afschrift (van een pagina uit zijn opschrijfboekje) stonden enkele gegevens van de echtgenoot van verzoeker vermeld, zoals onder meer zijn adres, telefoonnummer, type auto, kenteken en verzekeringsmaatschappij.
4. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman verklaarde betrokken ambtenaar R. onder meer het volgende.

"Ik herinner mij het voorval nog wel. Wij hadden een melding van een aanrijding binnengekregen. Wij zijn daar toen naartoe gereden. Ter plaatse kregen wij een melding van een, naar ik mij meen te herinneren, overvalalarm. Daar moesten wij toen eerst naartoe. Na deze opdracht zijn wij weer ter plaatse teruggekomen. Toen wij terugkwamen was verzoekster inmiddels aanwezig. Zij was foto's aan het maken. Ik heb toen de tegenpartij gehoord en mijn collega H. heeft de andere partij, de echtgenoot van verzoekster, gesproken. Dit heb ik gezien. Ik twijfel er niet aan dat H. met de echtgenoot

over het voorval heeft gesproken en niet slechts gegevens heeft opgenomen. H. heeft mij verteld wat de echtgenoot had gezegd. Ik herinner mij dat het gesprek tussen H. en de echtgenoot van verzoekster wat moeizaam verliep omdat de man niet goed Nederlands sprak. Ik herinner mij ook dat verzoekster daarom nog een en ander heeft gezegd en dat haar verhaal overeenkwam met hetgeen haar echtgenoot verklaarde. Ik weet dan ook zeker dat verzoekster en haar echtgenoot voldoende de gelegenheid hebben gehad om hun kant van het verhaal te vertellen. Aan de hand van beide verhalen hebben H. en ik toen een beknopte omschrijving van het ongeval op papier gezet. Hierin gaven wij een indicatie omtrent de schuldvraag. Wij waren er van overtuigd dat de echtgenoot de andere bestuurder in de flank had gereden."

5. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman verklaarde betrokken ambtenaar H. onder meer het volgende.

"Ik herinner mij dat ik en mijn collega R., de eerste keer dat wij ter plaatse kwamen, werden weggeroepen voor een ander geval. Toen wij terugkwamen op de plaats van de aanrijding zagen wij twee vrouwen. Eén daarvan (verzoekster) was foto's aan het maken. Ik ben ter plaatse direct naar 14.1. (de echtgenoot van verzoekster) gelopen en heb hem naar de toedracht van het ongeval en om zijn rijbewijs gevraagd. Hij sprak gebrekkig Nederlands, maar hij was voor mij goed verstaanbaar. Ik herinner mij dat hij mij vertelde dat hij achter de vrachtwagen stil stond en het hem te lang duurde. Hij besloot de vrachtwagen te passeren en ging hiertoe, zonder goed te kijken, naar rechts. Daarbij raakte hij de 14.2.

(...)

U vraagt mij of de Nationale ombudsman álle aantekeningen uit mijn opschrijfboekje heeft ontvangen. Ja, dat is zo. U geeft mij aan dat daarin geen relaas van 14.1. is opgenomen. Dat is goed mogelijk. Dat komt omdat de toedracht in dit geval zo duidelijk was, dat ik geen noodzaak zag om dit te doen. Aan de stand van de voertuigen en de wielen was volkomen helder wie de veroorzaker was. U moet weten dat wij bij blikshade niet eens verplicht zijn om de partijen te horen. Bij ernstige schade of wanneer er gewonden zijn, dien je de betrokken partijen te horen. Dan moet je ook een registratieset opmaken. Wij hadden in dit geval ook helemaal geen registratieset hoeven op te maken. U vraagt mij waarom hiertoe dan toch is besloten. Omdat ik ter plaatse al het vermoeden had dat verzoekster zich wel eens kon gaan beklagen. Ze was kribbig en onredelijk. Ze beweerde ter plaatse al dat haar echtgenoot niet was gehoord, terwijl zij, toen ik haar echtgenoot hoorde, met het maken van foto's bezig was en het dus niet had gezien. Ter plaatse had ik R. al aangegeven dat wij een registratieset hiervan zouden opmaken. Dit hebben wij toen vervolgens op het bureau gedaan.

U wijst mij op de verklaring die ik en R. hebben opgemaakt naar aanleiding van verzoeksters klacht bij de politie. Hierin staat onder meer het volgende vermeld: "Wij

verbalisanten merkten dat de andere vrouw en de bestuurder van de 14.1. niet in de gelegenheid kwamen om wat te vertellen." U vraagt mij wat wij hiermee bedoelden. Dit speelde zich later af, nadat ik de echtgenoot al had gehoord. Ik en mijn collega waren achter gebleven om partijen te helpen met het invullen van het aanrijdingsformulier. Verzoekster had de invulling van dit formulier op zich genomen en wij zagen dat 14.1. niet de kans kreeg om iets te zeggen.

Tenslotte wil ik nog het volgende opmerken. Ik vind het heel vervelend hoe dit allemaal is gegaan. Het werd ons door verzoekster bijna onmogelijk gemaakt om ons werk te doen en daar was ik verbolgen over, maar desondanks om escalatie te voorkomen heb ik mij terughoudend opgesteld. Ik werk al sinds 1973 bij de politie dus ik heb al wel enige ervaring! Ik heb mij professioneel opgesteld, maar ik voelde aan mijn water dat dit mogelijk tot problemen zou leiden. Vandaar hebben wij een registratieset opgemaakt, maar het heeft niet mogen baten."

6. De Nationale ombudsman zal de klacht van verzoekster beoordelen in het licht van twee behoorlijkheidvereisten. Enerzijds zal hij zich buigen over de vraag of de betrokken ambtenaren in dit geval hebben gehandeld in overeenstemming met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking en anderzijds zal hij zich buigen over de vraag of de betrokken ambtenaren in overeenstemming met het verbod op vooringenomenheid hebben gehandeld. Hiertoe wordt overgegaan aangezien uit de stukken naar voren is gekomen dat verzoekster naast de vraag of de betrokken ambtenaren alle relevante informatie hebben verworven, heeft laten doorschemeren van mening te zijn dat het optreden van de betrokken ambtenaren getuigde van partijdigheid.

II. Beoordeling

Ten aanzien van de informatieverwerking

7. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit vereiste heeft onder meer zijn neerslag gevonden in de Aanwijzing verkeersongevallen. In deze aanwijzing wordt bepaald in welke gevallen bij een verkeersongeval een registratieset dan wel proces-verbaal dient te worden opgemaakt (zie Achtergrond). Op grond van deze aanwijzing dient bij verkeersongevallen waarbij meer dan licht letsel of meer dan lichte schade is veroorzaakt, een registratieformulier te worden opgemaakt. Een registratieformulier is van belang voor de civielrechtelijke afwikkeling van een verkeersongeval. Daarom behoren op dat formulier alle gegevens te worden vermeld die van belang zijn voor de vaststelling van de schuld bij de aanrijding. Het moet daarbij gaan om geconstateerde feiten. Eventuele conclusies moeten zijn gebaseerd op vaststaande feiten of op bijzondere wetenschap van degene die het formulier invult.

8. Vooropgesteld wordt dat er in dit geval geen registratieset behoefde te worden opgemaakt, aangezien er sprake was van lichte materiële schade. Het feit dat de betrokken ambtenaren er desondanks voor hebben gekozen om van de aanrijding een registratieset op te maken, leidt er toe dat de kwaliteitseisen die normaliter aan het opmaken van een registratieset worden gesteld, ook in dit geval gelden.
9. Vast staat dat in de registratieset geen relaas van de betrokken partijen is opgenomen (zie hiervoor onder I.). Hiertoe bestaat geen verplichting. Het verdient echter aanbeveling om in het registratieformulier de lezing van elk van de partijen - kort - weer te geven wanneer onvoldoende vast staat wie schuldig is aan de aanrijding.
10. Uit de stukken komt naar voren dat de betrokken ambtenaren zich op het standpunt stellen dat ter plaatse al direct voldoende duidelijk was wie de aanrijding had veroorzaakt. Zij achtten dan ook geen noodzaak aanwezig om de lezingen van partijen in de registratieset op te nemen. Zowel betrokken ambtenaar R. als betrokken ambtenaar H. heeft aangegeven dat aan de stand van de voertuigen (en daarbij de stand van de wielen) was op te maken dat A. de veroorzaker van de aanrijding was. Op basis van dit vaststaand feit hebben de betrokken ambtenaren een conclusie getrokken die zij hebben geformuleerd op het registratieformulier.
11. Op grond van alle in het dossier aanwezige stukken is de Nationale ombudsman van oordeel dat de betrokken ambtenaren in redelijkheid tot deze beslissing konden komen. Uit de stukken is voldoende aannemelijk geworden dat het voor de vaststelling van de feiten en de omstandigheden waaronder de aanrijding had plaatsgevonden, niet van belang was dat het relaas van de bij de aanrijding betrokken partijen werd aangehoord, en zodoende evenmin dat dit relaas zijn weerslag vond in de registratieset. Op zichzelf is de Nationale ombudsman dan ook van oordeel dat de betrokken ambtenaren alle - voor een goede afwikkeling van de zaak - relevante informatie hebben verworven en niet gesteld kan worden dat zij hebben gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

Ten aanzien van de vooringenomenheid

12. Hoewel hierboven is vastgesteld dat er geen noodzaak bestond om partijen te horen, lag het met het oog op een ander behoorlijkheidsvereiste voor de hand om de echtgenoot van verzoekster in dit geval zijn verhaal te laten doen, aangezien is komen vast te staan dat betrokken ambtenaar R. de andere partij deze gelegenheid heeft geboden. Wanneer politieambtenaren - zelfs indien er geen noodzaak bestaat om partijen te horen - slechts één van de partijen in de gelegenheid stelt om zijn of haar zienswijze naar voren te brengen, kan dit bij de andere partij een gevoel van partijdigheid opwekken, hetgeen strijd oplevert met het verbod van vooringenomenheid. Dit vereiste houdt in dat bestuursorganen

zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Op grond van dit vereiste hadden de betrokken ambtenaren verzoeksters echtgenoot dan ook in staat dienen te stellen om zijn kant van het verhaal te vertellen.

13. Ten aanzien van de vraag of dit is gebeurd, lopen de lezingen uiteen. Zo heeft verzoekster aangegeven dat haar echtgenoot niet is gehoord, terwijl beide betrokken ambtenaren aangeven dat betrokken ambtenaar H. dit wel degelijk heeft gedaan.

14. Het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft geen aanknopingspunten opgeleverd op grond waarvan aan de ene lezing meer waarde dient te worden gehecht dan aan de andere. Hoewel de betrokken ambtenaren niet op alle feiten consistent verklaren, zijn er ook ten aanzien van verzoeksters relaas op enkele punten vraagtekens te zetten. Net als de klachtencommissie is de Nationale ombudsman voorts van oordeel dat het horen van verzoeksters aanwezige zussen niet tot een andere conclusie zal leiden, nu ook in dat geval het standpunt van verzoekster en haar familie niet verenigbaar blijft met het standpunt van de betrokken ambtenaren. De Nationale ombudsman kan zich dan ook niet uitlaten over de vraag of de politie al dan niet heeft gehandeld in strijd met het verbod op vooringenomenheid.

In zoverre onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond te Rotterdam, is niet gegrond ten aanzien van de informatieverwerving.

Ten aanzien van het al dan niet horen van de echtgenoot van verzoekster, onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Onderzoek

Op 18 april 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw E. te Den Haag, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond te Rotterdam.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond (de burgemeester van Rotterdam), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was.

De genoemde hoofdofficier maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen betrokkenen de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werden twee betrokken ambtenaren gehoord.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reactie van verzoekster gaf geen aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

De betrokken ambtenaren gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 15 april 2005, met als bijlage een brief van de korpsbeheerder aan verzoekster van 18 februari 2005 en het advies van de klachtencommissie van 21 januari 2005;

Klachtdossier van de politie, met bijlagen, waaronder een ongedateerd verslag van de gebeurtenissen op 2 december 2003 opgemaakt door betrokken ambtenaren H. en R., een brief van verzoekster aan de politie van 30 augustus 2004, een brief van de politie aan verzoekster van 19 augustus 2004, een brief van verzoekster aan de politie van 30 maart 2004, een brief van de politie aan verzoekster van 16 februari 2004, een brief van verzoekster aan de politie van 2 december 2003, een registratieset van het incident op 2 december 2003 en een verklaring van verzoekster van 31 december 2004;

Standpunt korpsbeheerder bij brief van 22 juli 2005;

Nadere informatie verzoekster bij brief van 3 september 2005, met bijlagen, zoals onder meer enkele foto's van de voertuigen na de aanrijding, een schriftelijke verklaring van de echtgenoot van verzoekster van 4 december 2003, tekeningen van de aanrijding en een aanrijdingsformulier met bijlagen;

Een brief van de korpsbeheerder 21 december 2005 (in reactie op het verzoek van de Nationale ombudsman van 23 september 2005) met onder meer als bijlage een afschrift van een pagina uit het opschrijfboekje van betrokken ambtenaar H.;

Een brief van verzoekster van 31 januari 2006;

Een telefonische verklaring van betrokken ambtenaar R. van 17 maart 2006;

Een telefonische verklaring van betrokken ambtenaar H. van 28 maart 2006;

Nadere reactie van de korpsbeheerder, door de Nationale ombudsman ontvangen op 6 april 2006.

Achtergrond

Aanwijzing verkeersongevallen van 31 oktober 2001 in werking getreden op 1 januari 2002 (Stcrt. 2001, 243) en geldig tot 31 december 2006.

"Opsporing:

(...)

1. Definities

Verkeersongeval:

een gebeurtenis op een voor het rij- en ander verkeer openstaande weg, die verband houdt met het verkeer, waarbij tenminste één rijdend voertuig is betrokken en tengevolge waarvan schade is ontstaan en/of ten gevolge waarvan één of meerdere weggebruikers zijn overleden en/of gewond geraakt.

(...)

Registratieset:

formulier dat door behandelende politiemensen opgemaakt wordt indien zij een verkeersongeval/aanrijding opnemen. In het formulier worden kenmerken van voertuigen, betrokkenen en aanrijdingen opgenomen, inclusief een situatietekening.

(...)

Lichte schade (UMS-):

blik- en krasschade; uitsluitend materiële schade waarbij het voertuig zijn weg zonder gevaar voor het overige verkeer kan vervolgen.

Meer dan lichte schade

(UMS+):

uitsluitend materiële schade waarbij het voertuig zijn weg niet zonder gevaar voor het overige verkeer kan vervolgen.

Licht letsel (L-):

een blauw oog, bloedneus, tand door de lip, lichte kneuzingen, lichte ontvellingen, bloeduitstortingen, lichte snijwonden, verstuingen en een lichte shock. Kortom: letsel waarvoor in de regel geen medische hulp hoeft te worden ingeroepen.

(...)

2. Geen registratieset of proces-verbaal

In beginsel (...) wordt geen registratieset of proces-verbaal opgemaakt in geval van licht letsel en/of lichte schade. (...)

3. Registratieset

Wanneer een verkeersongeval meer dan licht letsel tot gevolg heeft, dan wel meer dan lichte schade, wordt alleen een registratieset opgemaakt (...). Op de registratieset wordt in dat geval aangegeven dat geen proces-verbaal wordt opgemaakt. (...)

(...)

4.1. Ernstige overtreding van de verkeerswetgeving

Wanneer bij een verkeersongeval uit het oogpunt van verkeersveiligheid sprake is van een (ernstige) overtreding van de verkeerswetgeving, waarbij de verdachte in de gegeven situatie een ontoelaatbare mate van voorzienbaar gevaar heeft doen ontstaan, wordt altijd proces-verbaal opgemaakt.

(...)

6. Andere dan strafrechtelijke belangen.

De gegevens die een politieambtenaar noteert, vormen de basis van het eventueel op te maken proces-verbaal. Daarnaast worden de gegevens altijd gebruikt voor de civielrechtelijke afwikkeling, zodat de schade van de betrokkenen snel en praktisch kan worden geregeld. Hiertoe worden de gegevens van verkeersongevallen verstrekt aan de Stichting Processen Verbaal. Een correcte en volledige registratie van verkeersongevallen wordt gebruikt ter onderbouwing van aanbevelingen of beslissingen betreffende

infrastructurele aanpassingen, wetenschappelijk onderzoek en/of gericht verkeerstoezicht door de politie."